

PARLAMENTNÍ
INSTITUT

CENTRÁLNÍ NÁKUPY

(CENTRALIZOVANÉ ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK)

**PRÁVNÍ ÚPRAVA V ČR, EU A VE VYBRANÝCH STÁTECH
EVROPY**

**Mgr. Jana Křížová
Jan Brojáč**

Studie č. 5.355
březen 2015

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Obsah

Úvod:.....	3
Právní úprava v České republice.....	3
Právní úprava Evropské unie.....	6
Modely zadávání veřejných zakázek v evropských zemích.....	8
Centralizované zadávání ve vybraných evropských zemích.....	8
Estonsko.....	9
Finsko.....	9
Itálie.....	10
Německo.....	10
Rakousko.....	12
Švýcarsko.....	14
Závěr.....	15
Prameny:.....	16

Úvod:

Tato práce Parlamentního institutu se zabývá otázkou centrálních nákupů, resp. centralizovaným zadáváním veřejných zakázek. Za tím účelem práce nejprve vymezuje platnou právní úpravu podle českého zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále ZVZ). Samotná možnost zadávání veřejných zakázek centralizovaným způsobem či prostřednictvím centrálního zadavatele upravená ZVZ představuje transpozici právní úpravy „ústředního nákupního subjektu“ obsažené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004, o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (dále směrnice č. 2004/18/ES). Práce dále poskytuje přehled o centrálním zadávání veřejných zakázek ve vybraných státech Evropy.

Právní úprava v České republice

Pojem centrálního zadavatele

Analýza otázky centrálního nákupu (např. druhově určeného zboží) bezprostředně souvisí s pojmem centrálního zadavatele, který ZVZ vymezuje v ustanovení § 3. Za centrálního zadavatele je dle dikce předmětného ustanovení ZVZ označován veřejný zadavatel¹, který provádí centralizované zadávání, které spočívá, v tom, že:

- pro jiného zadavatele pořizuje dodávky či služby, jež jsou předmětem veřejných zakázek, které následně prodává jiným zadavatelům za cenu nikoliv vyšší, než za kterou byly dodávky či služby pořizeny (**tzv. sdružené zadávání dodávek a služeb**), nebo
- provádí zadávací řízení a zadává veřejnou zakázku na dodávky, služby či stavební práce na účet jiných zadavatelů (**tzv. individuální centrální zadávání**).

ZVZ tak předpokládá dvě různé formy působení centrálního zadavatele.²

Před zahájením centralizovaného zadávání ZVZ v předmětném ustanovení zavazuje zadavatele a centrálního zadavatele uzavřít písemnou smlouvu, v níž upraví svá vzájemná práva a povinnosti, s tím, že uzavřením této smlouvy vzniká centrálnímu zadavateli ve vztahu k dotčeným zadavatelům oprávnění centralizované zadávání provést. V případě, kdy tato smlouva bude uzavřena v oblasti veřejné správy, bude mít formu veřejnoprávní smlouvy podle ustanovení § 159 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.³ Centrální zadavatel provádí centralizované zadávání podle ustanovení ZVZ platných pro veřejného zadavatele,⁴ při současném zachování zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace,⁵ s tím, že v rámci centralizovaného zadávání může pořizovat dodávky či služby i pro sebe. Odpovědnost za průběh zadávacího řízení dle ZVZ nese plně centrální zadavatel - jedná se o odpovědnost absolutní povahy.

1 Viz ustanovení § 2 odst. 2 ZVZ.

2 Viz JURČÍK, Radek. *Veřejné zakázky a koncese*. 2. dopl. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, s. 304: "První formou je princip množstevních slev v důsledku agregace poptávky od více zadavatelů, pouze však u veřejných zakázek na služby a dodávky, nikoliv na stavební práce. V tomto případě se více veřejných zakázek u více zadavatelů soustřeďuje do jedné veřejné zakázky u jednoho zadavatele. Druhá forma je založena na principu využití odborných pracovníků centrálního zadavatele jinými zadavateli v případě všech věcných předmětů veřejných zakázek."

3 Viz JURČÍK, pozn. č. 2, s. 302.

4 Výjimku tvoří situace, kdy centrální zadavatel provádí centralizované zadávání výlučně pro sektorové zadavatele či na jejich účet. Tehdy postupuje podle ustanovení tohoto zákona platných pro sektorového zadavatele s výjimkou případu, kdy se jedná o centralizované zadávání v oblasti obrany nebo bezpečnosti.

5 Srov. ustanovení § 6 ZVZ.

Významný nástroj centrálního zadavatele představuje rámcová dohoda, kterou ZVZ upravuje v ustanovení § 11. Jedná se o písemnou smlouvu mezi zadavatelem a jedním nebo více uchazeči, která je uzavřená na dobu určitou, a která upravuje podmínky s ohledem na jednotlivé veřejné zakázky na pořízení opakujících se dodávek, služeb či stavebních prací s obdobným předmětem plnění zadávaných po dobu platnosti rámcové smlouvy, zejména pokud jde o cenu a množství.

Co se týče zapojení územních samosprávných celků, jako veřejných zadavatelů, do postupů centralizovaného zadávání veřejných zakázek v ČR, obecně platí, že právní úprava zadávání veřejných zakázek náleží do oblasti výkonu samostatné působnosti obcí a krajů, do níž stát v zásadě není oprávněn zasahovat. Stát tak územním samosprávným celkům nemůže nařizovat, aby veřejné zakázky zadali prostřednictvím centrálního zadavatele; současně není vyloučeno, aby například ústřední orgán státní správy působil jako centrální zadavatel ve prospěch některých krajů či obcí, bude-li taková spolupráce smluvně dohodnuta.⁶

Resortní systémy centralizovaného zadávání

Centralizované zadávání rovněž tvoří jednu z vládních politik. Dne 20. 6. 2011 vláda ČR schválila usnesení č. 563, k resortním systémům centralizovaného zadávání veřejných zakázek ústředních orgánů státní správy (dále usnesení č. 563). V něm mj. schválila tzv. "Minimální požadavky na vytvoření a provoz resortních systémů centralizovaného zadávání veřejných zakázek" (dále minimální požadavky)⁷ pro všechny resorty. Minimálními požadavky jsou povinny se řídit všechny ústřední orgány státní správy, které mají alespoň dvě podřízené organizace, které jsou veřejnými zadavateli dle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a), b) a d) ZVZ – tedy Česká republika, státní příspěvková organizace a za určitých podmínek jiná právnická osoba⁸, a dále jakýkoliv jiný zadavatel, který přistoupí do kteréhokoliv existujícího resortního systému centralizovaného zadávání. Minimální požadavky upravují následující záležitosti:

- pravomoc a odpovědnost správce všech resortních systémů centralizovaného zadávání, který zajišťuje metodickou podporu těchto systémů - Ministerstva pro místní rozvoj ČR (dále MMR),
- pravomoc a odpovědnost řídicích subjektů v rámci resortu,
- přípravu a ustanovení resortního systému centralizovaného zadávání,
- fungování resortního systému centralizovaného zadávání,
- informační povinnost MMR vůči vládě ČR,
- výjimky z povinnosti účastnit se centralizovaného zadávání veřejných zakázek v rámci resortního systému centralizovaného zadávání.

Územní samosprávné celky mají možnost vytvořit vlastní systém centralizovaného zadávání, nebo přistoupit k některému již existujícímu resortnímu systému centralizovaného zadávání. Jestliže se

⁶ V souvislosti se zapojením územních samosprávných celků do problematiky centralizovaného zadávání je rovněž možné se setkat s názorem, že institut centrálního zadavatele představuje možnost méně zdatných zadavatelů, např. malých obcí, nechat si zadat veřejnou zakázku jiným subjektem - viz KŘČ, Robert. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem a judikaturou*. 1. vyd. Praha: Linde, 2013, s. 29.

⁷ Dostupné na: http://www.portal-vz.cz/getmedia/605952f9-fde4-407a-bf5d-30ccf0f0bb86/III_Minimalni-pozadavky-na-resortni-system-CZ.

⁸ Pokud taková právnická osoba byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.

obec nebo kraj rozhodne vytvořit vlastní systém centralizovaného zadávání, použije k jeho vytvoření ustanovení výše uvedených pravidel přiměřeně.

V rámci resortních systémů centralizovaného zadávání veřejných zakázek vláda dne 14. 12. 2011 přijala usnesení č. 930, o minimálním povinném seznamu komodit povinně nakupovaných s využitím institutu centrálního zadavatele v rámci resortních systémů centralizovaného zadávání veřejných zakázek v souladu s minimálními požadavky na vytvoření a provoz resortních systémů centralizovaného zadávání veřejných zakázek. Minimální povinný seznam komodit zahrnuje průřezové komodity, které jsou povinně centralizovaně nakupovány na jednotlivých resortech a jejich podřízených organizacích. Zároveň je možné, aby si jednotlivé resorty k minimálnímu povinnému seznamu komodit pro centrální zadávání přiřadily své, tzv. resortní komodity, tedy takové, které jsou specifické právě pro daný resort. Minimální povinný seznam komodit připravuje MMR a schvaluje jej vláda dle čl. IV odst. 1 písm. b) usnesení č. 563. V současné době do minimálního povinného seznamu komodit patří elektrická energie, plynná paliva, telekomunikační služby, kancelářská technika a zařízení, počítače a stroje na zpracování dat, osobní vozidla, bezpečnostní služby, nábytek, kancelářské potřeby a úklidové a čistící služby.⁹

Zavádění centrálního nákupu státu (ústřední systém centrálního zadávání)

V souladu s programovým prohlášením vlády se během roku 2015 bude ve třech fázích implementovat cílový stav spočívající v zavedení centrálního nákupu státu, s tím, že centrálním zadavatelem státu u vybraných komodit bude Ministerstvo financí ČR (návrh seznamu těchto komodit má MF ČR zpracovat v rámci komoditní výdajové analýzy do 31. 3. 2015 – viz výklad dále). MMR přitom bude i nadále správcem systému centralizovaného zadávání veřejných zakázek a bude zajišťovat metodickou podporu resortních systémů centrálního zadávání, jakož i podporu postupů zadávání všech veřejných zakázek. Systému centrálního nákupu státu se budou obligatorně účastnit ústřední orgány státní správy v jejichž čele stojí člen vlády a jejich podřízené organizace.¹⁰

Pro dokreslení problematiky níže souhrnně uvádíme plánované kroky implementace zavedení centrálního nákupu státu, dostupné z oficiálních stránek Ministerstva financí.¹¹

1. fáze – realizovaná do 31. 3. 2015

- zpracování komoditní výdajové analýzy se seznamem komodit (MF), které budou pro dotčené ústřední orgány státní správy a jejich podřízené organizace zadávány MF jakožto centrálním zadavatelem státu,
- zpracování návrhu pravidel centrálního nákupu státu realizovaného MF a jeho projednání s MMR a zástupci dotčených ústředních orgánů státní správy.

2. fáze – realizovaná do 31. 12. 2015

- zajištění IT podpory centrálního nákupu státu (MF ve spolupráci s MMR),
- definice standardů pro komodity, které budou pro dotčené ústřední orgány státní správy a jejich

9 Viz informace Ministerstva pro místní rozvoj, portál o veřejných zakázkách a koncesích: <http://www.portal-vz.cz/cs/Jak-na-zadavani-verejnych-zakazek/Centralizovane-zadavani-VZ/Resortni-system-centralizovaneho-zadavani-na-MMR>.

10 Viz usnesení vlády č. 924 ze dne 12. 11. 2014 k Informaci o plnění úkolu z programového prohlášení vlády. v souvislosti se zavedením centrálního nákupu státu.

11 Ministerstvo financí. Informace o plnění úkolu z programového prohlášení vlády v souvislosti se zavedením centrálního nákupu státu (2014), dostupné na: <http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/smart-governance/centralni-nakup/informace-o-plneni-ukolu-z-programoveho-20058>.

podřízené organizace zadávány centrálně MF (MF ve spolupráci s dotčenými zástupci ústředních orgánů státní správy),

- příprava harmonogramu centrálně zadávaných veřejných zakázek pro období 2016-2012 (MF) a jeho předložení ke schválení vládě,
- analýza potřeb jednotlivých dotčených ústředních orgánů státní správy a jejich podřízených organizací pro komodity v harmonogramu k realizaci v roce 2016 (MF),
- tvorba doporučených standardů a vzorových nákupních postupů pro komodity nakupované v rámci resortních systémů centralizovaného zadávání (MF).

3. fáze – realizovaná od 1. 1. 2016

- zahájení centrálního nákupu státu pro vybrané komodity dle schváleného harmonogramu a stanovených standardů.

Zásady pro účast v systému centrálního nákupu státu budou blíže specifikovány v pravidlech centrálního nákupu státu (vypracovaných MF), s tím, že v současné době jsou rámcově stanoveny následovně:¹²

1. MF bude koordinátorem přípravy a zajištění realizace zadávacího řízení a uzavření rámcové smlouvy s vybraným dodavatelem (dodavatelem).
2. Jednotlivé organizace (pověření zadavatelé) budou uzavírat vlastní prováděcí smlouvy, v nichž si v souladu se společným rámcem sjednají své dílčí dodací a platební podmínky.
3. Dílčí objednávky budou uskutečněny jménem a na účet jednotlivých pověřujících zadavatelů.
4. Subjektům povinným účastnit se systému centrálního nákupu státu bude umožněno centrálně nakupovanou komoditu pořídit od jiných dodavatelů, pokud tito prokážou, že ji nakupují za cenu nižší, než je cena dodavatele, s nímž byla uzavřena rámcová smlouva v souvislosti s centralizovaným zadáváním veřejné zakázky.
5. V rámcových smlouvách bude stanoven společný rámec objednávání, dodávání a fakturace.
6. Ve výjimečných případech bude subjektům obligatorně se účastnícím centrálního nákupu státu umožněn nákup majetku či služeb se stejným účelem použití, ale jinými technickými parametry, než ve společně definovaném standardu.

Právní úprava Evropské unie

Právní úpravu veřejných zakázek (*public procurement*) a pravidel pro zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, na unijní úrovni především obsahuje směrnice č. 2004/18/ES, která byla v České republice transponována do ZVZ. Směrnice č. 2004/18/ES vymezuje pojem ústředního nákupního subjektu (*central purchasing body*) v ustanovení čl. 1 bodu 10, jakožto veřejného zadavatele, který získává dodávky nebo služby určené veřejným zadavatelům nebo zadává veřejné zakázky nebo uzavírá rámcové dohody (viz výklad níže) na stavební práce, dodávky nebo služby určené veřejným zadavatelům. Článek 11 směrnice č. 2004/18/ES dále uvádí, že členské státy mohou stanovit, že veřejní zadavatelé mohou nakupovat stavební práce, dodávky nebo služby od nebo prostřednictvím ústředního nákupního subjektu. V souvislosti s ústředním nákupním subjektem směrnice č. 2004/18/ES rovněž vymezuje pojem rámcové dohody (*framework agreement*), jako nástroje pro realizaci centrálních nákupů, jehož účelem je stanovit podmínky, zejména s ohledem na ceny a případně na předpokládané množství, kterými se budou řídit dílčí

¹² Ministerstvo financí, viz pozn. č. 11 této práce.

zakázky zadávané během daného období. Bližší náležitosti rámcové dohody obsahuje ustanovení čl. 32 směrnice č. 2004/18/ES.¹³

Směrnice č. 2004/18/ES zůstává v platnosti do 18. 4. 2016, poté vstoupí v účinnost nová směrnice, která ji nahradí, a to směrnice Evropského parlamentu a rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále směrnice č. 2014/24/EU).¹⁴ Směrnice č. 2014/24 EU v ustanovení čl. 2 definuje tzv. centralizované nákupní činnosti (*centralised purchasing activities*), kterými rozumí činnosti realizované pravidelně v jedné z následujících forem:

- a) pořizování dodávek nebo služeb určených pro veřejné zadavatele;
- b) zadávání veřejných zakázek nebo uzavírání rámcových dohod¹⁵ na stavební práce, dodávky nebo služby určené pro veřejné zadavatele.

Předmětné ustanovení dále vymezuje pojem centrálního zadavatele veřejných zakázek (*central purchasing body*), kterým rozumí veřejného zadavatele, který provádí centralizované nákupní činnosti a případně i pomocné nákupní činnosti.

Směrnice č. 2014/24 EU v ustanovení čl. 37 dále uvádí, že členské státy mohou stanovit, že veřejní zadavatelé mohou pořizovat dodávky nebo služby od centrálního zadavatele, který poskytuje centralizovanou nákupní činnost ve formě pořizování dodávek nebo služeb určených pro veřejné zadavatele. Členské státy mohou rovněž stanovit, že veřejní zadavatelé mohou pořizovat stavební práce, dodávky a služby prostřednictvím veřejných zakázek zadaných centrálním zadavatelem, prostřednictvím dynamických nákupních systémů provozovaných centrálním zadavatelem nebo prostřednictvím rámcové dohody uzavřené centrálním zadavatelem, který poskytuje centralizovanou nákupní činnost formou zadávání veřejných zakázek nebo uzavírání rámcových dohod na stavební práce, dodávky nebo služby určené pro veřejné zadavatele. Směrnice č. 2014/24 EU v předmětném ustanovení dále členské státy opravňuje stanovit, že některé veřejné zakázky se zadávají prostřednictvím centrálních zadavatelů nebo jednoho či několika konkrétních centrálních zadavatelů. Bez ohledu na postupy stanovené směrnicí č. 2014/24 EU mohou veřejní zadavatelé centrálnímu zadavateli zadat veřejnou zakázku na služby spočívající v poskytování centralizovaných nákupních činností.

Kromě výše uvedených směrnic oblast zadávání veřejných zakázek a institut ústředního nákupního subjektu (centrálního zadavatele) upravují i následující právní předpisy EU, které ve svém pojmosloví navazují právě na směrnici č. 2004/18/ES a směrnici č. 2014/24/EU:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004, o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (dále směrnice č. 2004/17/ES);
- směrnice Evropského parlamentu a rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009, o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (dále směrnice č.

¹³ Uvedené ustanovení směrnice uvádí, že za účelem uzavření rámcové dohody se veřejní zadavatelé řídí pravidly řízení uvedenými v této směrnici ve všech fázích až do zadání zakázek založených na rámcové dohodě v konkrétním případě. Doba platnosti rámcové dohody nesmí překročit čtyři roky, kromě výjimečných, řádně, zejména předmětem rámcové dohody, odůvodněných případů.

¹⁴ Lhůta pro transpozici směrnice č. 2014/24/EU do vnitrostátního práva je do 18. 4. 2016.

¹⁵ Rámcovou dohodu směrnice č. 2014/24 EU v ustanovení čl. 33 vymezuje obdobně jako směrnice č. 2004/18/ES.

2009/81/ES);

- směrnice Evropského parlamentu a rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014, o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (dále směrnice č. 2014/25/EU)¹⁶;

Pro úplnost uvádíme, že v rámci transpozice směrnice č. 2014/24/EU a směrnice č. 2014/25/EU MMR dne 27. 1. 2015 předložilo vládě návrh věcného záměru nového zákona o veřejných zakázkách, jehož účinnost se předpokládá k 1. 1. 2016. Dle dostupných informací¹⁷ se však ve srovnání se současným zněním ZVZ nepředpokládá zásadní změna v úpravě institutu centrálního zadavatele. Věcný záměr zákona o veřejných zakázkách vláda schválila na jednání dne 16. 3. 2015.¹⁸

Modely zadávání veřejných zakázek v evropských zemích¹⁹

Obecně lze shrnout, že struktura zadávání veřejných zakázek v jednotlivých evropských zemích může být centralizovaná (*centralised procurement structure*)²⁰, semi-centralizovaná (*semi-centralised procurement structure*)²¹ nebo decentralizovaná (*decentralised procurement structure*)²². Centralizovanou a semi-centralizovanou strukturu je možné dále dělit na tzv. duální centralizaci (*dual centralisation*), kdy problematika zadávání veřejných zakázek spadá do kompetence dvou na sobě nezávislých institucí,²³ a centrální zadávání v působnosti jediné (dominantní) instituce (*public procurement structure with a dominant procurement body*).

Centralizované zadávání ve vybraných evropských zemích²⁴

Belgie

Zadávání veřejných zakázek reguluje především zákon o veřejných zakázkách (*Loi relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fournitures et de services*)²⁵. a příslušné prováděcí předpisy²⁶. V souladu s ustanovením čl. 2 zákona a v souladu s předpisy EU je centrálním

16 Transpoziční lhůta je opět do 18. 4. 2016.

17 Viz Návrh věcného záměru zákona, dostupné z informačního systému eKLEP – dostupné na:

<https://apps.odok.cz/kpl-detail?pid=KORN9JNHGG5U>.

18 Usnesení vlády č. 180 ze dne 16. 3. 2015 k věcnému záměru zákona o veřejných zakázkách.

19 OECD (2007), „*Central Public Procurement Structures and Capacity in Member States of the European Union*”, SIGMA Papers, No. 40, OECD Publishing, Paříž.

20 Centralizovaná struktura zadávání veřejných zakázek je spojena např. s následujícími státy: Bulharsko, Kypr, Česká republika, Estonsko, Maďarsko, Lotyšsko, Litva, Malta, Polsko, Rumunsko, Slovensko.

21 Semi-centralizovanou strukturou zadávání veřejných zakázek se pro ilustraci vyznačují tyto státy: Rakousko, Francie, Německo, Irsko, Itálie, Lucembursko, Spojení království Velké Británie a Severního Irska, Slovinsko, Švédsko.

22 Decentralizovaná struktura zadávání veřejných zakázek je uváděna např. u Finska a Portugalska.

23 Jedna z těchto institucí je většinou ústředním orgánem státní správy, druhá je nezávislý orgán, popř. obě tyto instituce jsou ústředními správními orgány.

24 Při výkladu této části práce bylo čerpáno zejména z následujících zdrojů: Ministerstvo pro místní rozvoj. Analýza možností závazku vlády a podřízených organizací realizovat centralizované zadávání na vybrané komodity výrobků a služeb (2011); OECD (2007), viz pozn. č. 26 ; OECD (2011), „*Centralised Purchasing Systems in the European Union*”, SIGMA Papers, No. 47, OECD Publishing, Paříž; Public Procurement Network (2010) „*The comparative survey on the national public procurement systems across the PPN*“; Bianchi, T. a Guidi V. [ed.]. Řím. Dále bylo čerpáno z právních předpisů příslušných zemí.

25 Ve francouzském znění dostupné na:

http://www.belgium.be/ft/binaries/lois_marches_publics_wetten_overheidsopdrachten_tcm116-21592.pdf.

26 Jedná se především o nařízení – královské výnosy.

zadavatelem (*centrale d'achat*, resp. *centrale de marchés*) veřejný zadavatel, který pořizuje zboží či služby, nebo který uzavírá rámcové dohody na dodávky, služby a veřejné práce pro jiného zadavatele.

Na státní úrovni existuje více ústředních nákupních subjektů. Největším z nich je Ústředí pro veřejné zakázky (*Centrale de Marchés pour Services Fédéraux*)²⁷, které je zřízeno v rámci Federálního úřadu pro lidské zdroje a organizaci (*Service public fédéral Personnel et Organisation*), a které má na starosti centrální nákupy pro federální úřady.

Estonsko

Problematika veřejných zakázek je upravena zejména v zákoně o veřejných zakázkách (*Riigihangete seadus*)²⁸. Zákon vymezuje pojem centrálního zadavatele v ustanovení § 10 odst. 6, s tím, že jím rozumí zadavatele, který pořizuje dodávky, služby a veřejné práce, nebo který provádí zadávací řízení na dodávky, služby a veřejné práce na účet jiného zadavatele.

Navzdory uvedenému však, dle dostupných informací, v Estonsku v současné době žádný centrální zadavatel nefunguje.

Finsko

Ve Finsku v současné době existují dva centrální zadavatelé:

1. společnost Hansel, s.r.o.²⁹ - centrální zadavatel na státní úrovni, který odpovídá ministerstvu financí a jehož činnost upravují zákon o veřejných zakázkách (*Laki julkisista hankinnoista*)³⁰, zákon o zadávání veřejných zakázek v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (*Laki vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista*)³¹ a stejnojmenný předpis – zákon o společnosti Hansel (*Laki Hansel Oy -nimisestä osakeyhtiöstä*)³², a
2. společnost KL-Kuntahankinnat Oy³³ - centrální zadavatel pro místní samosprávné orgány.

Samotný pojem centrálního zadavatele vymezuje zákon o veřejných zakázkách v ustanovení § 11, s tím, že jím rozumí veřejného zadavatele, který pořizuje dodávky nebo služby určené pro zadavatele přímo, nebo který nepřímo zadává veřejné zakázky nebo uzavírá rámcové dohody na dodávky, služby nebo stavební práce určené pro zadavatele. Centrální zadavatel je obdobně definován i v ustanovení § 22 zákona o zadávání veřejných zakázek v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb.

Francie

Úprava zadávání veřejných zakázek ve Francii je obsažena zejména ve dvou předpisech, a to:

- zákoně o veřejných zakázkách (*Code des marchés publics*)³⁴, a
- nařízení č. 649 z roku 2005 (*Ordonnance n. 2005-649*)³⁵.

27 Centrale de Marchés pour Services Fédéraux, web: <https://forems2.p-o.be/>

28 V anglickém překladu dostupné na: <http://www.legaltext.ee/et/andmebaas/tekst.asp?loc=text&dok=XXX0005K2&pg=1&tyyp=X&query=riigihangete+seadus&ptyyp=RT&keel=en>.

29 V anglickém znění dostupné na: <https://www.hansel.fi/en/hansel/hansel-brief/>.

30 V anglickém znění dostupné na: <http://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/2007/en20070348.pdf>.

31 V originálním znění dostupné na: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070349>.

32 V anglickém znění dostupné na: <http://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/2008/en20081096.pdf>.

33 dostupné na: <http://www.kuntahankinnat.fi/en>.

34 V originálním znění dostupné na: <http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000005627819>.

35 V originálním znění dostupné na: <http://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?>

Ustanovení čl. 9 zákona vymezuje centrálního zadavatele (*centrale d'achat*) jako veřejného zadavatele, který pořizuje dodávky nebo služby určené pro veřejného zadavatele nebo uzavírá rámcové dohody na dodávky, služby nebo stavební práce určené pro veřejného zadavatele.

V současné době ve Francii na státní úrovni fungují dva centrální zadavatelé:

1. unie skupin veřejných zakázek (*Union des groupements d'achats publics*)³⁶ - která zprostředkovává nákup zboží a služeb pro celou francouzskou státní správu a její příspěvkové organizace, a jejíž činnost je upravena vyhláškou č. 801 z roku 1985 (*Décret n. 85-80*)³⁷, a
2. státní kancelář pro veřejné zakázky (*Service des achats de l'Etat*)³⁸ - která realizuje ústřední nákup pro instituce centrální vlády.

Itálie

Právní rámec zadávání veřejných zakázek na státní a regionální úrovni obsahuje nařízení č. 163 z roku 2006 (*Decreto legislativo 2006, n. 163*)³⁹. Možnost ustavit centrálního zadavatele (*Le centrali di committenza*) nařízení It obsahuje v ustanovení čl. 33, ve kterém uvádí, že veřejní zadavatelé mohou pořizovat služby, dodávky a stavební práce prostřednictvím centrálního zadavatele. Nařízení It dále zřizuje úřad pro dohled nad veřejnými zakázkami (*Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori, servizi e forniture*)⁴⁰, který dozoruje nad dodržováním základních principů při provádění zadávacích řízení jak na státní, tak na regionální úrovni.

V Itálii existuje instituce centrálního zadavatele v podobě společnosti CONSIP (*Concessionaria Servizi Informativi Pubblici*)⁴¹, kterou ze 100% vlastní italské ministerstvo hospodářství a financí (*Ministero dell'Economia e delle Finanze*)⁴² a která centralizovaně organizuje zadávací řízení na úrovni státu⁴³, s tím, že ústřední orgány státní správy jsou povinny nakupovat na základě rámcových smluv uzavřených mezi ní a dodavateli.

Německo

Zadávací veřejných zakázek upravuje zejména zákon proti omezování hospodářské soutěže (*Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen*)⁴⁴ a nařízení o zadávání veřejných zakázek (*Verordnung über die Vergabe öffentlicher Aufträge*)⁴⁵. Podrobnosti k jednotlivým typům zadávacích řízení jsou obsaženy v prováděcích nařízeních – nařízení o zadávání veřejných zakázek na stavební práce (*Vergabe- und Vertragsordnung für Bauleistungen*), nařízení o zadávání veřejných zakázek na

[cidTexte=JORFTEXT000000629820](#).

36 <https://www.ugap.fr/>.

37 V originálním znění dostupné na: [http://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?](http://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000000501511)

[cidTexte=JORFTEXT000000501511](#).

38 Viz: <http://www.economie.gouv.fr/sae>.

39 V originálním znění dostupné na: <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legislativo:2006-04-12:163>.

40 Úřad pro dohled nad veřejnými zakázkami se v roce 2014 sloučil s národním protikorupčním úřadem (*l'Autorità Nazionale Anticorruzione*) – pro více informací viz – <http://www.anticorruzione.it/portal/public/classic/>.

41 V anglickém znění dostupné na: <http://www.consip.it/en/>.

42 dostupné na: <http://www.mef.gov.it/>.

43 Jedná se o veřejné zakázky v oblastech zdravotnictví, paliv a energetiky, kancelářského vybavení, dopravy, zařízení do úřadů, telekomunikací, nábytku, pojišťovnictví a finančních služeb, občerstvení.

44 V originálním znění dostupné na: <http://www.gesetze-im-internet.de/gwb/>.

45 V originálním znění dostupné na: http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/vgv_2001/gesamt.pdf.

služby (*Vergabeordnung für freiberufliche Leistungen*) a nařízení o zadávání veřejných zakázek na zboží (*Vergabe- und Vertragsordnung für Leistungen*)⁴⁶. Ani na spolkové úrovni, ani na úrovni jednotlivých zemí Spolku však pojem centrálního zadavatele není vymezen. V této souvislosti nalezneme pouze definici veřejného zadavatele (*öffentlicher Auftraggeber*).⁴⁷

Navzdory absence legální definice centrálního zadavatele centrální nákupy na spolkové úrovni realizují následující instituce:

1. spolkový úřad pro obranné a informační technologie a zadávání při spolkovém ministerstvu obrany (*Bundesamt für Ausrüstung, Informationstechnik und Nutzung der Bundeswehr*)⁴⁸, a
2. úřad spolkového ministerstva vnitra pro centrální zadávání veřejných zakázek (*Beschaffungsamt des Bundesinnenministeriums*)⁴⁹.

Spolkový úřad pro obranné a informační technologie a zadávání při spolkovém ministerstvu obrany má na starosti centralizované zadávání v případě veřejných zakázek na materiály zajišťované pro ozbrojené síly, úřad spolkového ministerstva vnitra pro centrální zadávání veřejných zakázek je odpovědný za centrální zadávání veřejných zakázek pro veškeré dodávky, služby a stavební práce v oblasti jeho gesce pro 26 spolkových úřadů a veřejnoprávních a nadnárodních institucí, které jsou financovány Spolkem.

Norsko

Norsko reguluje zadávání veřejných zakázek v několika právních předpisech, z nichž nejdůležitější je zákon o veřejných zakázkách (*Lov om offentlige anskaffelser*)⁵⁰. Dikce zákona nepracuje s pojmem centrálního zadavatele, v této souvislosti operuje pouze s pojmem veřejného zadavatele (*offentligrettslige organer*), avšak blíže jej nedefinuje. Dle dostupných informací a studií v současné době v Norsku nefunguje žádný ústřední nákupní subjekt.

Polsko

Problematika veřejných zakázek a řízení jich se týkající je upravena ve stejnojmenném zákoně – zákoně o veřejných zakázkách (*Prawo zamówień publicznych*)⁵¹, a v podzákoných právních předpisech⁵². Zákon centrálního zadavatele vymezuje v § 15a. Předmětné ustanovení opravňuje centrálního zadavatele, ustaveného premiérem z vládních orgánů, připravit a provést postupy při zadávání veřejných zakázek a uzavřít rámcovou dohodu na účet zadavatele, kterým je (avšak ne výlučně) jiný vládní orgán. Premiér může rovněž stanovit, že vládě podřízené organizační jednotky budou povinny pořizovat určité druhy zakázek prostřednictvím centrálního zadavatele.

Dle dostupných informací v současné době v Polsku nefunguje žádný centrální zadavatel.

46 Uvedená nařízení jsou v originálním znění dostupná na: http://www.bmwi.de/DE/Service/gesetze_did=191326.html.

47 Veřejným zadavatelem se v souladu s ustanovením § 98 ZOHS Ne rozumí: územní korporace a účelové uskupení majetku; jiná právnická osoba veřejného a soukromého práva, která byla založena za účelem naplnění obecného zájmu na zadání veřejných zakázek, který nemá výdělečný charakter; spolky splňující podmínky bodu 2.; fyzické nebo právnické osoby soukromého práva, které působí v oblasti zásobování pitnou vodou, energií a dopravou; fyzické nebo právnické osoby soukromého práva a právnické osoby veřejného práva, které obdrží prostředky, které alespoň z poloviny využijí na výstavbu nemocnic, sportovních a rekreačních zařízení pro volný čas, škol, vysokých škol nebo kancelářských budov, nebo pro související služby; fyzické nebo právnické osoby soukromého práva, které s prvními třemi výše uvedenými subjekty uzavřely smlouvu o koncesi ohledně zakázky na třetí osobu.

48 V originálním znění dostupné na: <http://www.baainbw.de/portal/a/baain>.

49 V originálním znění dostupné na: http://www.bescha.bund.de/DE/Startseite/home_node.html.

50 V originálním znění dostupné na: <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1999-07-16-69>.

51 V anglickém znění dostupné na: <http://www.oecd.org/poland/39645964.pdf>

52 Nejčastěji se jedná o vládní nařízení.

Rakousko

Institut centrálního zadavatele je upraven ve spolkovém zákoně o zadávání zakázek (*Bundesgesetz über die Vergabe von Aufträgen*)⁵³. Dle ustanovení § 2 bodu 48 uvedeného zákona je centrálním zadavatelem (*zentrale Beschaffungsstelle*) veřejný zadavatel, popř. veřejný zadavatel jiného členského státu EU nebo jiné smluvní strany EHP, který pořizuje pro jiného zadavatele určité zboží nebo služby, nebo který provádí zadávací řízení nebo uzavírá na účet zadavatele rámcové dohody na dodávky, služby či stavební práce.

Na úrovni Spolku funguje jeden centrální zadavatel, a to sice spolková organizace pro zadávání veřejných zakázek, s.r.o. (*Bundesbeschaffung GmbH*)⁵⁴, zřízená spolkovým zákonem č. 39/2001 BGBl. (*Bundesgesetz über die Errichtung einer Bundesbeschaffung Gesellschaft mit beschränkter Haftung*)⁵⁵, která odpovídá ministerstvu financí. Jedná se o centrálního zadavatele pro všechny ústřední správní úřady, všechny spolkové země a každou třetí rakouskou obec.

Institut centrálního zadavatele na úrovni jednotlivých zemí Spolku jsou dle zákona o zadávání zakázek a zemských zákonů o veřejných zakázkách (*Landesvergabegesetze*) oprávněny zřídit i orgány místní samosprávy.

Slovensko

Slovensko upravuje zadávání veřejných zakázek v zákoně č. 25/2006 Z. z., zákon o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov⁵⁶. Tento zákon centrálního zadavatele (*centrálna obstarávacia organizácia*) vymezuje v ustanovení § 10, kdy určí, že jím je:

1. slovenské ministerstvo vnitra spolu s ministerstvem financí, a to v případě, kdy jde o nadlimitní veřejnou zakázku⁵⁷ pro veřejného zadavatele na dodání zboží, uskutečnění stavebních prací nebo poskytnutí služeb, které jsou běžně dostupné na trhu,
2. veřejný zadavatel - nejde-li o první případ - který zajišťuje zboží, stavební práce nebo služby určené pro veřejné zadavatele nebo zadává zakázky nebo uzavírá rámcové dohody jménem jiných veřejných zadavatelů,
3. zadavatel, který obstarává zboží, stavební práce nebo služby určené pro jiné zadavatele nebo zadává zakázky nebo uzavírá rámcové dohody určené pro zadavatele, nebo
4. evropský orgán veřejné moci.

Spojené království

Legislativní rámec zadávání veřejných zakázek je obsažen především v zákoně o veřejných zakázkách (*Public contracts regulations*)⁵⁸, který platí na území Anglie, Walesu a Severního Irska.⁵⁹ Centrálního zadavatele (*central purchasing body*) tento zákon definuje v části první jako zadavatele, který:

- pořizuje zboží nebo služby pro jednoho nebo více zadavatelů,

53 V originálním znění dostupné na: <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20004547>.

54 V originálním znění dostupné na: <http://www.bbg.gv.at/ueber-uns/unternehmen/>.

55 V originálním znění dostupné na: https://www.ris.bka.gv.at/Dokumente/BgblPdf/2001_39_1/2001_39_1.pdf.

56 V originálním znění dostupné na: <http://www.zakonypreludi.sk/zz/2006-25>.

57 Nadlimitnost zakázky se stanovuje dle ustanovení § 4 ZVZ Slv.

58 V originálním znění dostupné na: http://www.legislation.gov.uk/uksi/2006/5/pdfs/uksi_20060005_en.pdf.

59 Ve Skotsku se zadávání veřejných zakázek řídí samostatným zákonem o veřejných zakázkách (*The Public Contracts Scotland Regulations*) – viz <http://www.legislation.gov.uk/ssi/2006/1/contents/made>.

- zadává veřejné zakázky určené pro jednoho nebo více zadavatelů, nebo
- uzavírá rámcové dohody na zboží, služby nebo stavební práce jménem jednoho nebo více veřejných zadavatelů.

Centrální nákup pro státní správu má v současné době na starosti královská obchodní organizace (*Crown commercial service*)⁶⁰, která poskytuje komplexní služby ve vybraných oblastech (komunikace a PR, stavební práce, energie, ICT, kancelářské potřeby) zadávání veřejných zakázek úřadům britské centrální vlády a jejím přidruženým organizacím. Činnost královské obchodní organizace upravuje zákon o obchodních fondech (*Government Trading Funds Act*)⁶¹.

Obdobou královské obchodní organizace, jakožto ústředního nákupního subjektu, je ve Walesu welšská organizace pro veřejné zakázky (*Value Wales*)⁶², v Irsku pak ředitelství pro veřejné zakázky (*Central Procurement Directorate*)⁶³.

Španělsko

Pravidla pro zadávání veřejných zakázek obsahuje zákon o smlouvách ve veřejném sektoru (*Ley de Contratos del Sector Público*)⁶⁴ a zákon o postupech při zadávání veřejných zakázek v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (*Ley sobre procedimientos de contratación en los sectores del agua, la energía, los transportes y los servicios postales*)⁶⁵.

Zákon o smlouvách ve veřejném sektoru se centrálnímu zadávání veřejných zakázek věnuje v ustanovení čl. 187 a násl., kdy veřejného zadavatele opravňuje pořizovat veřejné zakázky na stavební práce, služby a zboží centralizovaným způsobem (*contratación centralizada*). Uvedený zákon dále výslovně umožňuje, aby centrální zadavatelé fungovali jak na úrovni samosprávných jednotek (*Administración local*), tak na úrovni státní správy (*Contratación centralizada en el ámbito estatal*). Na ústřední úrovni může o centrálním nákupu (pro jednotlivá ministerstva a jim podřízené organizace, správní orgány v oblasti sociálního zabezpečení), dle ustanovení čl. 190 též zákona, rozhodnout ministr financí, s tím, že bude provedeno k tomu zmocněným centrálním zadavatelem státu – generálním ředitelstvím státního majetku (*Dirección General del Patrimonio del Estado*)⁶⁶.

Zákon o postupech při zadávání veřejných zakázek v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb definuje institut centrálního zadavatele (*Central de compras*) v ustanovení čl. 2 odst. 11 jako zadavatele, který získává dodávky a / nebo služby určené jiným zadavatelům, nebo který pro jiné zadavatele zadává zakázky nebo uzavírá rámcové dohody na stavební práce, dodávky nebo služby.

Švédsko

Zadávání veřejných zakázek ve Švédsku je upraveno zejména zákonem o veřejných zakázkách

60 <https://www.gov.uk/government/organisations/crown-commercial-service>.

61 V originálním znění dostupné na: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1973/63>.

62 <http://gov.wales/topics/improvingservices/bettervfim/?lang=en>.

63 <http://www.dfpni.gov.uk/cpd>.

64 V originálním znění dostupné na: <http://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2007-18874&tn=1&vd=&p=20111116&acc=Elegir>.

65 V originálním znění dostupné na: <http://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2007-18875>.

66 <http://www.minhap.gob.es/es-ES/El%20Ministerio/Organigrama/CVs/Paginas/DireccionGeneraldelPatrimoniodelEstado.aspx>.

(*Lag om offentlig upphandling*)⁶⁷, zákonem o veřejných zakázkách v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (*Lag om upphandlin inom omradena vatten, energi, transporter och postjänster*)⁶⁸ a dalšími předpisy.⁶⁹

Pojem centrálního zadavatele zákon o veřejných zakázkách definuje v ustanovení článku 9a a rozumí jím subjekt, který uzavírá rámcovou dohodu na veřejné práce, produkty nebo služby, jež jsou určeny jiným zadavatelům, nebo který se účastní procesu zadávání veřejných zakázek jako zástupce několika zadavatelů.

Centrálním zadavatelem, který na státní úrovni odpovídá za koordinaci zadávání veřejných zakázek a zakázek orgánů veřejné správy, které přímo podléhají vládě, je ústřední koordinátor veřejných zakázek (*Statlig inköpsamordning*). Jeho činnost je regulována stejnojmenným vládním nařízením⁷⁰, podle kterého tento centrální zadavatel zajišťuje koordinaci zadávání zakázek u 50 předem určených druhů produktů (automobily, kancelářské potřeby, IT služby apod.).

Na regionální ani místní úrovni ve Švédsku žádný centrální zadavatel nefunguje.

Švýcarsko

Problematika zadávání veřejných zakázek ve Švýcarsku vychází z obecných požadavků mezinárodní Dohody o veřejných zakázkách, která byla uzavřena na půdě Světové obchodní organizace. Na vnitrostátní úrovni platí zákon o veřejných zakázkách (*Bundesgesetz über das öffentliche Beschaffungswesen*)⁷¹ a vyhláška o veřejných zakázkách (*Verordnung über das öffentliche Beschaffungswesen*)⁷². Ani jeden z uvedených předpisů však nevymezuje pojem centrálního zadavatele – jak zákona o veřejných zakázkách, tak prováděcí vyhlášky se v této souvislosti omezují jen na definici zadavatele veřejné zakázky.⁷³

67 V anglickém znění dostupné na: <http://www.kkv.se/globalassets/english/publications-and-decisions/swedish-public-procurement-act.pdf>.

68 Ve švédském znění dostupné na: <http://www.notisum.se/rnp/sls/lag/20071092.htm>.

69 Např. nařízení (2007:1099), o zadávání veřejných zakázek a zadávání veřejných zakázek v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (*Förordning (2007:1092) om offentlig upphandling och upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster*) - ve švédském znění dostupné na: <http://www.notisum.se/rnp/sls/lag/20071099.HTM>.; nařízení (2007:1108) upravující seznam produktů pro zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany (*Tillkännagivande (2007:1108) av de försvarsprodukter som avses i lagen (2007:1091) om offentlig upphandling*) - ve švédském znění dostupné na: <http://www.notisum.se/rnp/sls/lag/20071108.HTM>.

70 Vládním nařízením (1998:796), o ústředním koordinátorovi veřejných zakázek (*Förordning (1998:796) om statlig inköpsamordning*) – ve švédském znění dostupné na: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Lagar/Svenskforfattningssamling/Forordning-1998796-om-arbet_sfs-1998-796/?bet=1998:796.

71 V originálním znění dostupné na: <http://www.admin.ch/opc/de/classified-compilation/19940432/201401010000/172.056.1.pdf>.

72V originálním znění dostupné na: <http://www.admin.ch/opc/de/classified-compilation/19950538/201008010000/172.056.11.pdf>.

73 ZVZ Šv pod termínem zadavatele veřejné zakázky v ustanovení čl. 2 rozumí obecnou správu spolku (*allgemeine Bundesverwaltung*); federální správu alkoholového průmyslu (*eidgenössische Alkoholverwaltung*); federální technické vysoké školy a jejich výzkumná zařízení (*eidgenössischen Technischen Hochschulen und ihre Forschungsanstalten*); poštovní a automobilové služby švýcarské pošty (*post- und Automobildienste der Schweizerischen Post*); federální inspektorát jaderné kontroly (*eidgenössische Nuklearsicherheitsinspektorat*); švýcarské národní muzeum (*schweizerische Nationalmuseum*); federální meteorologický institut (*eidgenössische Institut für Metrologie*).

Vyhláška Šv v ustanovení čl. 2a pojem zadavatele veřejné zakázky vymezuje jako veřejnoprávní a soukromoprávní organizaci, která spadá pod převládající vliv Spolku (zejm. pokud Spolek vlastní většinu kapitálu nebo akcií nebo pokud jmenuje přes polovinu členů představenstva nebo dozorčího orgánu organizace); soukromoprávní organizaci,

Ačkoli v právním řádu Švýcarska absentuje legální definice centrálního zadavatele, dle dostupných informací, existují na federální úrovni dva subjekty mající povahu centrálního zadavatele:

1. centrum federálního oddělení pro obranu, ochranu obyvatelstva a sport (*armasuisse - Kompetenzzentrum des eidg. Departements für Verteidigung, Bevölkerungsschutz und Sport VBS* – dále *armasuisse*), a
2. spolkový úřad pro stavbu a logistiku (*Bundesamt für Bauten und Logistik* – dále BBL).

Dle dostupných informací náleží *Armasuisse* působnost především v oblasti zajištění komplexních systémů a materiálů, bezpečnostních technologií a vědecko-technických služeb. Svou činnost poskytuje hlavnímu veřejnému zadavateli – švýcarské armádě. BBL je zodpovědný za koordinaci veřejných zakázek pro správní orgány Spolku a zadávání a provedení veřejných zakázek pro správu Spolku na federální úrovni v oblastech kancelářského vybavení, informačních technologií, tvorby a distribuce publikačních materiálů Spolku a švýcarského pasu.

Na úrovni jednotlivých kantonů je centrální zadávání předmětem právní úpravy kantonálního nebo mezikantonálního práva. V tomto ohledu na území Švýcarska vedle federálních právních předpisů platí 26 kantonálních zákonů upravujících veřejné zakázky, s tím, že vzájemný soulad mezi nimi garantuje mezikantonální úmluva o veřejných zakázkách (*Interkantonale Vereinbarung über das öffentliche Beschaffungswesen*)⁷⁴. Ta ustavuje společný orgán pro kantony, které jsou smluvními stranami úmluvy – mezikantonální orgán pro veřejné zakázky (*interkantonaales Organ für das öffentliche Beschaffungswesen*). Úmluva pojem centrálního zadavatele rovněž nedefinuje, v ustanovení čl. 8 pouze vymezuje pojem zadavatele veřejné zakázky.^{75,76}

Závěr

Vymezení ústředního nákupního subjektu (centrálního zadavatele) na evropské úrovni vychází především z úpravy směrnice č. 2004/18/ES, která bude s účinností od 18. 4. 2016 nahrazena směrnicí č. 2014/24/EU. V ČR je pojem centrálního zadavatele vymezen v zákonné úpravě ZVZ, přičemž v současné době fungují resortní systémy centralizovaného zadávání a probíhá zavedení centrálního zadavatele státu u vybraných komodit, kterým bude Ministerstvo financí. Struktura zadávání veřejných zakázek v evropských zemích může být centralizovaná, semi-centralizovaná a decentralizovaná. U popisovaných vybraných evropských států zpravidla existuje institut centrálního zadavatele (s výjimkou Norska); v členských státech EU je existence tohoto institutu důsledkem harmonizace národních právních řádů s právem EU. Nejčastěji je ve zkoumaných státech centrální zadávání svěřeno zvláštní organizační složce státu či státní příspěvkové organizaci.

kteřá na celém území vykonává veřejnou službu a za tímto účelem jí náleží zvláštní nebo výlučné oprávnění udělené od příslušného úřadu.

74 <http://www.admin.ch/opc/de/official-compilation/2003/196.pdf>.

75 Předmětné ustanovení úmluvy o VZ Šv pod pojmem zadavatele veřejné zakázky rozumí kantony, obce a instituce veřejného práva na kantonální nebo komunální úrovni, s výjimkou jejich obchodních nebo průmyslových činností; úřady a veřejné a soukromé podniky, kterým přísluší výhradní nebo zvláštní oprávnění v sektorech vodní, energetické a dopravní infrastruktury; zadavatele v souladu s ustanoveními federálních zákonů.

76 Pro ilustraci můžeme uvést, že kanton Basilej-venkov (*Kanton Basel-Landschaft*) má jednoho centrálního zadavatele veřejných zakázek, který organizačně spadá pod generální sekretariát pro řízení staveb a záležitosti ochrany životního prostředí (*Generalsekretariat der Bau- und Umweltschutzdirektion*) – blíže viz <http://www.baseland.ch/zbs-htm.277976.0.html>.

Prameny:**monografie**

JURČÍK, Radek. *Veřejné zakázky a koncese*. 2. dopl. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, 999 s. ISBN 978-80-7400-443-8.

KRČ, Robert. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem a judikaturou*. 1. vyd. Praha: Linde, 2013, 1253 s. ISBN 9788072018888.

nadnárodní a srovnávací studie

Public Procurement Network (2010). "The comparative survey on the national public procurement systems across the PPN", Bianchi, T. a Guidi V. [ed.]. Řím.

OECD (2007), "Central Public Procurement Structures and Capacity in Member States of the European Union", SIGMA Papers, No. 40, OECD Publishing, Paříž.

OECD (2011), "Centralised Purchasing Systems in the European Union", SIGMA Papers, No. 47, OECD Publishing, Paříž.

vládní informační systém eKLEP**právní předpisy a internetové zdroje**

dle textu